

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 412

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

4 decembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 412/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
Curtea de Justiție		
2017/C 412/02	Desemnarea primului avocat general	2
2017/C 412/03	Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții	2
2017/C 412/04	Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din Regulamentul de procedură al Curții	2
2017/C 412/05	Decizii adoptate de Curte în cadrul reuniunii sale generale din 3 octombrie 2017	2
2017/C 412/06	Listele care servesc la determinarea compunerii completelor de judecată pentru cauzele trimise camerelor de trei judecători	3
2017/C 412/07	Alegerea președinților de camere de trei judecători	4
2017/C 412/08	Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului	4

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal, anumite informații conținute în prezenta ediție nu pot fi puse la dispoziție, astfel încât o nouă versiune autentică este publicată.

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 412/09	Cauza C-413/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Elaine Farrell/Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI) [Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule – Directiva 90/232/CEE – Articolul 1 – Răspunderea pentru vătămarea corporală a tuturor pasagerilor, alții decât conducătorul auto – Asigurare obligatorie – Efect direct – Directiva 84/5/CEE – Articolul 1 alineatul (4) – Organism însărcinat cu despăgubirea pentru pagubele materiale sau corporale provocate de un vehicul neidentificat sau neasigurat – Posibilitatea de a invoca o directivă împotriva unui stat – Condițiile în care un organism de drept privat poate fi considerat o emanație a statului și i se pot opune dispozițiile unei directive care sunt susceptibile să aibă efect direct]	5
2017/C 412/10	Cauza C-501/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 11 octombrie 2017 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Cactus SA, Isabel Del Rio Rodríguez [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” – Opoziția titularului mărcilor verbală și figurativă ale Uniunii Europene care cuprind elementul verbal „Cactus” – Clasificarea de la Nisa – Articolul 28 – Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) – Utilizare serioasă a mărcii sub o formă abreviată]	6
2017/C 412/11	Cauza C-661/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X BV/Staatssecretaris van Financiën [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Articolul 29 – Import de vehicule – Stabilirea valorii în vamă – Articolul 78 – Revizuirea declarației – Articolul 236 alineatul (2) – Rambursarea taxelor la import – Termen de 3 ani – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 145 alineatele (2) și (3) – Risc de defecțiune – Termen de 12 luni – Validitate]	6
2017/C 412/12	Cauza C-156/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut [Trimitere preliminară – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 – Articolul 1 alineatul (3) – Codul vamal comunitar – Articolul 78 – Normă care condiționează aplicarea unor niveluri individuale ale taxei antidumping de prezentarea unei facturi valabile – Admisibilitatea prezentării unei facturi comerciale valabile ulterior declarației vamale – Refuzul rambursării]	7
2017/C 412/13	Cauza C-218/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Polonia) – procedură inițiată de Aleksandra Kubicka [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Succesiuni și certificat european de moștenitor – Domeniu de aplicare – Bun imobil situat într-un stat membru care nu prevede legatul „prin revendicare” – Refuzul recunoașterii efectelor reale ale unui asemenea legat]	8
2017/C 412/14	Cauza C-262/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 octombrie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 296 alineatul (2) – Articolul 299 – Regimul comun forfetar pentru producători agricoli – Excludere de la regimul comun – Condiții – Noțiunea „categorie de producători agricoli”]	8

2017/C 412/15	Cauza C-278/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Aachen – Germania) – Procedură penală privind pe Frank Sleutjes [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Articolul 3 alineatul (1) – Dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale – Traducerea unor „documente esențiale” – Noțiunea „documente esențiale” – Ordonanță penală pronunțată în urma unei proceduri unilaterale simplificate și prin care destinatarul acesteia este condamnat la plata unei amenzi pentru o infracțiune minoră]	9
2017/C 412/16	Cauza C-289/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Kamin und Grill Shop GmbH/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV [Trimitere preliminară – Agricultură – Produse ecologice – Sistem de control instituit prin Regulamentul (CE) nr. 834/2007 – Noțiunea „vânzare directă către consumatorul sau utilizatorul final”]	10
2017/C 412/17	Cauza C-404/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Lombard Ingatlan Lízing Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság [Trimitere preliminară – TVA – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 alineatul (1) – Efect direct – Bază de impozitare – Reducere în cazul anulării sau al refuzului – Reducere în caz de neplată totală sau parțială – Distincție – Contract de leasing financiar reziliat pentru neplata ratelor de leasing]	10
2017/C 412/18	Cauza C-224/17 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2017 de Hernández Zamora, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 17 februarie 2017 în cauza T-369/15, Hernández Zamora, SA/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	11
2017/C 412/19	Cauza C-235/17: Acțiune introdusă la 5 mai 2017 – Comisia Europeană/Ungaria	11
2017/C 412/20	Cauza C-390/17 P: Recurs introdus la 28 iunie 2017 de Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard și Darren Neville împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 28 aprilie 2017 în cauza T-580/16, Azoulay și alții/Parlamentul European	12
2017/C 412/21	Cauza C-433/17 P: Recurs introdus la 17 iulie 2017 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 mai 2017 în cauza T-36/16, Enercon/EUIPO	13
2017/C 412/22	Cauza C-512/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polonia) la 22 august 2017 – HR	14
2017/C 412/23	Cauza C-531/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 8 septembrie 2017 – Vetsch Int. Transporte GmbH	15
2017/C 412/24	Cauza C-535/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 11 septembrie 2017 – NK, în calitate sa de lichidator al OJ BV și al PI/BNP Paribas Fortis NV	16
2017/C 412/25	Cauza C-546/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 18 septembrie 2017 – DISA Gas SAU/Administración del Estado, Redexis Gas S.L. și Repsol Butano S.A.	16
2017/C 412/26	Cauza C-572/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 28 septembrie 2017 – Riksläkaren/Imran Syed	17
2017/C 412/27	Cauza C-573/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 28 septembrie 2017 – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski	18
2017/C 412/28	Cauza C-578/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 3 octombrie 2017 – Oy Hartwall Ab	18

2017/C 412/29	Cauza C-580/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 4 octombrie 2017 – Mittetulundusühing Järvelaev/Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni (PRIA)	19
2017/C 412/30	Cauza C-587/17 P: Recurs introdus la 5 octombrie 2017 de Regatul Belgiei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 iulie 2017 în cauza T-287/16, Belgia/Comisia	21
2017/C 412/31	Cauza C-594/17: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Slovenia	21
Tribunalul		
2017/C 412/32	Cauza T-712/14: Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – CEAHR/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Abuz de poziție dominantă – Sistem de reparare selectivă – Refuzul producătorilor de ceasuri elvețiene de a furniza piese de schimb ceasornicarilor-reparatori independenți – Piața primară și piața postvânzare – Eliminarea oricărei concurențe efective – Decizie de respingere a unei plângeri”)	23
2017/C 412/33	Cauza T-7/15: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Leopard/EUIPO – Smart Market (LEOPARD true racing) {„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LEOPARD true racing – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CASA Y JARDIN – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}	23
2017/C 412/34	Cauza T-502/15: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Spania/Comisia [„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Spania – Corecții financiare forfetare – Corecții financiare punctuale – Regulamentele (CE) nr. 1290/2005 și (UE) nr. 1306/2013 – Obligație de motivare – Sarcina probei – Proportionalitate – Dreptul la apărare”]	24
2017/C 412/35	Cauza T-736/15: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Aldi/EUIPO – Sky (SKYLITE) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative skylite – Marca Uniunii Europene verbală anterioară SKY – Dovada utilizării mărcii anterioare – Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Norma 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/1995 – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	25
2017/C 412/36	Cauza T-202/16: Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2017 – Keturi kambariai/ EUIPO – Coffee In (coffee inn) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative coffee inn – Marca națională figurativă anterioară coffee in – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]	25
2017/C 412/37	Cauza T-404/16: Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Galletas Gullón/EUIPO – O2 Holdings (Forma unui pachet de biscuiți) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marcă a Uniunii Europene tridimensională – Forma unui pachet de biscuiți – Declarație a decăderii – Importanța utilizării – Lipsa alterării caracterului distinctiv”)	26
2017/C 412/38	Cauza T-418/16: Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Galletas Gullón/EUIPO – O2 Holdings (Forma unui pachet de biscuiți) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marcă a Uniunii Europene tridimensională – Forma unui pachet de biscuiți – Declarație a decăderii – Importanța utilizării – Lipsa alterării caracterului distinctiv”)	27

2017/C 412/39	Cauza T-441/16: Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Tetra Pharm (1997)/EUIPO – Sebapharma (SeboCalm) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SeboCalm – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Sebotherm – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	27
2017/C 412/40	Cauza T-649/16: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Bernaldo de Quirós/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Repartizare – Transfer intern de pe un post de șef de unitate pe un post de consilier – Interesul serviciului – Abuz de putere – Dreptul de a fi ascultat și obligația de solitudine – Principiul echivalenței posturilor”)	28
2017/C 412/41	Cauza T-683/16: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (MATRIX BODY SHOP) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MATRIX BODY SHOP – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	29
2017/C 412/42	Cauza T-686/16 P: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Possanzini/Frontex („Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Procedura de evaluare din 2009 – Competențele validatorului – Modificarea evaluării inițiale a evaluatorului de către validator – Întrunire de concertare prealabilă între validator și evaluator – Încălcarea normelor fundamentale de procedură – Examinare din oficiu) . . .	29
2017/C 412/43	Cauza T-705/16 P: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – WQ (*)/Parlamentul („Recurs – Funcție publică – Funcționari – Procedură de certificare – Exercițiul 2014 – Neînscrisere pe lista funcționarilor selecționați pentru a participa la programul de formare – Egalitate de tratament – Articolul 165 TFUE – Excepție de nelegalitate”)	30
2017/C 412/44	Cauza T-810/16: Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Mediline – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]	31
2017/C 412/45	Cauza T-87/17: Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (Matrix light) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Matrix light – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	31
2017/C 412/46	Cauza T-773/16: Ordonanța Tribunalului din 16 octombrie 2017 – Salehi/Comisia [„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Regulamentul (CE) nr. 539/2001 – Neadoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare care suspendă temporar exonerarea de obligația de a deține viză pentru anumite categorii de resortisanți ai unei țări terțe – Luare de poziție a Comisiei – Inadmisibilitate vădită”]	32
2017/C 412/47	Cauza T-580/17: Acțiune introdusă la 24 august 2017 – Karp/Parlamentul European	32
2017/C 412/48	Cauza T-597/17: Acțiune introdusă la 28 august 2017 – Poza Poza/SRB	33
2017/C 412/49	Cauza T-639/17: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Madrid Diario de la Noche și alții/Comisia și SRB	34
2017/C 412/50	Cauza T-684/17: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2017 – Amorepacific/EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)	35

2017/C 412/51	Cauza T-688/17: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2017 – Hola/SRB	35
2017/C 412/52	Cauza T-689/17: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2017 – Top Cable/SRB	36
2017/C 412/53	Cauza T-696/17: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2017 – Havenbedrijf Antwerpen și Maatschappij van de Brugse Zeehaven/Comisia	37
2017/C 412/54	Cauza T-699/17: Acțiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Polonia/Comisia	38
2017/C 412/55	Cauza T-715/17: Acțiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Hermann Biederlack/EUIPO (Feeling home)	39
2017/C 412/56	Cauza T-716/17: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2017 – Germanwings/Comisia	39
2017/C 412/57	Cauza T-227/17: Ordonanța Tribunalului din 16 octombrie 2017 – Falmouth University/Comisia . .	40

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 412/01)

Ultima publicație

JO C 402, 27.11.2017

Publicații anterioare

JO C 392, 20.11.2017

JO C 382, 13.11.2017

JO C 374, 6.11.2017

JO C 369, 30.10.2017

JO C 357, 23.10.2017

JO C 347, 16.10.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

CURTEA DE JUSTIȚIE

Desemnarea primului avocat general

(2017/C 412/02)

Cu ocazia reuniunii sale din 26 septembrie 2017, Curtea l-a desemnat pe domnul Wathelet în calitate de prim avocat general, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2017 și 6 octombrie 2018.

Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții

(2017/C 412/03)

Cu ocazia reuniunii generale din 26 septembrie 2017, Curtea, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a desemnat Camera întâi să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din regulamentul menționat, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2017 și 6 octombrie 2018.

Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din Regulamentul de procedură al Curții

(2017/C 412/04)

Cu ocazia reuniunii generale din 26 septembrie 2017, Curtea, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a desemnat Camera a doua să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din regulamentul menționat, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2017 și 6 octombrie 2018.

Decizii adoptate de Curte în cadrul reuniunii sale generale din 3 octombrie 2017

(2017/C 412/05)

Repartizarea judecătorilor în camerele de trei judecători

Cu ocazia reuniunii sale generale din 3 octombrie 2017, Curtea a decis să repartizeze judecătorii în camerele de trei judecători după cum urmează:

Camera a șasea

Domnul Fernlund, președinte,

Domnii Bonichot, Arabadjiev, Rodin și Regan, judecători

Camera a șaptea

Domnul Rosas, președinte,

Doamnele Toader și Prechal și domnul Jarašiūnas, judecători

Camera a opta

Domnul Malenovský, președinte,

Domnii Safjan, Šváby și Vilaras, judecători

Camera a noua

Domnul Vajda, președinte,

Domnul Juhász, doamna Jürimäe și domnul Lycourgos, judecători

Camera a zecea

Domnul Levits, președinte,

Domnul Borg Barthet, doamna Berger și domnul Biltgen, judecători

**Listele care servesc la determinarea compunerii completelor de judecată pentru cauzele trimise
camerelor de trei judecători**

(2017/C 412/06)

Cu ocazia reuniunii generale din 3 octombrie 2017, Curtea a stabilit lista pentru determinarea compunerii camerelor care se întrunesc în complet de trei judecători, după cum urmează:

Camera a șasea

Domnul Bonichot

Domnul Arabadjiev

Domnul Rodin

Domnul Regan

Camera a șaptea

Doamna Toader

Doamna Prechal

Domnul Jarašiūnas

Camera a opta

Domnul Safjan

Domnul Šváby

Domnul Vilaras

Camera a noua

Domnul Juhász

Doamna Jürimäe

Domnul Lycourgos

Camera a zecea

Domnul Borg Barthet

Doamna Berger

Domnul Biltgen

Alegerea președinților de camere de trei judecători

(2017/C 412/07)

Întruniți la 26 septembrie 2017, judecătorii Curții de Justiție i-au ales, în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, pe domnul Fernlund în calitate de președinte al Camerei a șasea, pe domnul Rosas în calitate de președinte al Camerei a șaptea, pe domnul Malenovský în calitate de președinte al Camerei a opta, pe domnul Vajda în calitate de președinte al Camerei a noua și pe domnul Levits în calitate de președinte al Camerei a zecea, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2017 și 6 octombrie 2018.

Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului

(2017/C 412/08)

Numit judecător la Tribunal prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 29 martie 2017 ⁽¹⁾, pentru perioada cuprinsă între 2 aprilie 2017 și 31 august 2019, domnul Mac Eochaidh a depus jurământul în fața Curții de Justiție la 8 iunie 2017.

Numit judecător la Tribunal prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 6 septembrie 2017 ⁽²⁾, pentru perioada cuprinsă între 15 septembrie 2017 și 31 august 2022, domnul De Baere a depus jurământul în fața Curții de Justiție la 4 octombrie 2017.

⁽¹⁾ JO L 89, 1.4.2017, p. 9.

⁽²⁾ JO L 236, 14.9.2017, p. 22.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Elaine Farrell/Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Cauza C-413/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule – Directiva 90/232/CEE – Articolul 1 – Răspunderea pentru vătămarea corporală a tuturor pasagerilor, alții decât conducătorul auto – Asigurare obligatorie – Efect direct – Directiva 84/5/CEE – Articolul 1 alineatul (4) – Organism însărcinat cu despăgubirea pentru pagubele materiale sau corporale provocate de un vehicul neidentificat sau neasigurat – Posibilitatea de a invoca o directivă împotriva unui stat – Condițiile în care un organism de drept privat poate fi considerat o emanație a statului și i se pot opune dispozițiile unei directive care sunt susceptibile să aibă efect direct]

(2017/C 412/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elaine Farrell

Pârâți: Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Dispozitivul

- 1) Articolul 288 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu exclude, în sine, ca unei entități care nu îndeplinește toate caracteristicile enunțate la punctul 20 din Hotărârea din 12 iulie 1990, Foster și alții (C-188/89, EU:C:1990:313), coroborate cu cele care figurează la punctul 18 din aceeași hotărâre, să i se poată opune dispozițiile unei directive care sunt susceptibile să aibă efect direct.
- 2) Unui organism de drept privat căruia i-a fost încredințată de un stat membru o misiune de interes public, precum cea inerentă obligației impuse statelor membre de articolul 1 alineatul (4) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990, și care, în acest scop, dispune, în temeiul legii, de puteri exorbitante, precum puterea de a impune asigurătorilor care exercită o activitate de asigurare auto pe teritoriul statului membru în cauză să se afilieze la el și să îl finanțeze, i se pot opune dispoziții ale unei directive care sunt susceptibile să aibă efect direct.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 11 octombrie 2017 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Cactus SA, Isabel Del Rio Rodríguez

(Cauza C-501/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” – Opoziția titularului mărcilor verbală și figurativă ale Uniunii Europene care cuprind elementul verbal „Cactus” – Clasificarea de la Nisa – Articolul 28 – Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) – Utilizare serioasă a mărcii sub o formă abreviată]

(2017/C 412/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Celelalte părți din procedură: Cactus SA (reprezentant: K. Manhaeve, avocat), Isabel Del Rio Rodríguez

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-661/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Articolul 29 – Import de vehicule – Stabilirea valorii în vamă – Articolul 78 – Revizuirea declarației – Articolul 236 alineatul (2) – Rambursarea taxelor la import – Termen de 3 ani – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 145 alineatele (2) și (3) – Risc de defecțiune – Termen de 12 luni – Validitate]

(2017/C 412/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X BV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolul 145 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2002 al Comisiei din 11 martie 2002, coroborat cu articolul 29 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că se aplică într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care se constată că, la data acceptării declarației de punere în liberă circulație pentru o marfă, există un risc, legat de fabricație, ca aceasta să se defecteze în cursul utilizării și în care vânzătorul acordă pentru acest motiv, în executarea unei obligații contractuale de garanție față de cumpărător, o reducere de preț sub forma rambursării costurilor suportate de cumpărător pentru ajustarea mărfii, astfel încât să se excludă riscul menționat.
- 2) Articolul 145 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2002, este nevalid în măsura în care prevede un termen de 12 luni de la acceptarea declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor, în care trebuie să aibă loc modificarea prețului efectiv plătit sau de plătit.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut

(Cauza C-156/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 – Articolul 1 alineatul (3) – Codul vamal comunitar – Articolul 78 – Normă care condiționează aplicarea unor niveluri individuale ale taxei antidumping de prezentarea unei facturi valabile – Admisibilitatea prezentării unei facturi comerciale valabile ulterior declarației vamale – Refuzul rambursării]

(2017/C 412/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tigers GmbH

Pârât: Hauptzollamt Landshut

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză trebuie interpretat în sensul că autorizează prezentarea, ulterior declarației vamale, a unei facturi comerciale valabile, în scopul stabilirii unei taxe antidumping definitive, în cazul în care toate celelalte condiții prealabile necesare pentru obținerea unui nivel al taxei antidumping specific întreprinderii sunt îndeplinite și respectarea aplicării taxelor antidumping este asigurată, verificarea acestui aspect revenind instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Polonia) – procedură inițiată de Aleksandra Kubicka

(Cauza C-218/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Succesiuni și certificat european de moștenitor – Domeniu de aplicare – Bun imobil situat într-un stat membru care nu prevede legatul „prin revendicare” – Refuzul recunoașterii efectelor reale ale unui asemenea legat]

(2017/C 412/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Aleksandra Kubicka

cu participarea: Przemysława Bac, acționând în calitate de notar

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) literele (k) și (l), precum și articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor trebuie interpretate în sensul că se opun refuzului recunoașterii de către o autoritate dintr-un stat membru a efectelor reale ale unui legat „prin revendicare”, prevăzut în dreptul aplicabil succesiunii, pentru care a optat un testator în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din același regulament, de vreme ce acest refuz este întemeiat pe motivul că acest legat se referă la dreptul de proprietate asupra unui imobil situat în acest stat membru, în a cărui legislație nu este prevăzută instituția legatului cu efect real direct la data deschiderii succesiunii.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 octombrie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-262/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 296 alineatul (2) – Articolul 299 – Regimul comun forfetar pentru producători agricoli – Excludere de la regimul comun – Condiții – Noțiunea „categorie de producători agricoli”]

(2017/C 412/14)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Apelantă: Shields & Sons Partnership

Intimată: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Dispozitivul

- 1) Articolul 296 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că prevede în mod exhaustiv situațiile în care un stat membru poate exclude un producător agricol de la regimul comun forfetar pentru producători agricoli.
- 2) Articolul 296 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că producătorii agricoli cu privire la care s-a constatat că recuperează semnificativ mai mult în calitate de aderenti la regimul comun forfetar pentru producători agricoli decât ar recupera în cazul în care ar fi supuși regimului normal sau celui simplificat al taxei pe valoarea adăugată nu pot constitui o categorie de producători agricoli în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Aachen – Germania) – Procedură penală privind pe Frank Sleutjes

(Cauza C-278/16) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Articolul 3 alineatul (1) – Dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale – Traducerea unor „documente esențiale” – Noțiunea „documente esențiale” – Ordonanță penală pronunțată în urma unei proceduri unilaterale simplificate și prin care destinatarul acesteia este condamnat la plata unei amenzi pentru o infracțiune minoră]

(2017/C 412/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Aachen

Partea din procedura penală principală

Frank Sleutjes,

cu participarea: Staatsanwaltschaft Aachen

Dispozitivul

Articolul 3 din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul că un act precum o ordonanță prevăzută de dreptul național în vederea sancționării infracțiunilor minore și emisă de o instanță la capătul unei proceduri unilaterale simplificate constituie un „document esențial”, în sensul alineatului (1) al acestui articol, a cărui traducere scrisă trebuie asigurată, în conformitate cu cerințele formale consacrate de această dispoziție, persoanelor suspectate sau acuzate care nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile respective pentru a le permite să își exercite dreptul la apărare și pentru a garanta astfel caracterul echitabil al procedurii.

(¹) JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Kamin und Grill Shop GmbH/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Cauza C-289/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Agricultură – Produse ecologice – Sistem de control instituit prin Regulamentul (CE) nr. 834/2007 – Noțiunea „vânzare directă către consumatorul sau utilizatorul final”]

(2017/C 412/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Kamin und Grill Shop GmbH

Reclamantă și intimată: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Dispozitivul

Articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 trebuie interpretat în sensul că, pentru ca produsele să fie considerate ca fiind vândute „direct”, în sensul acestei dispoziții, consumatorului sau utilizatorului final, este necesar ca vânzarea să se efectueze atât în prezența operatorului sau a personalului său de vânzări, cât și a consumatorului final.

⁽¹⁾ JO 350, 26.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Lombard Ingatlan Lízing Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Cauza C-404/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – TVA – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 alineatul (1) – Efect direct – Bază de impozitare – Reducere în cazul anulării sau al refuzului – Reducere în caz de neplată totală sau parțială – Distincție – Contract de leasing financiar reziliat pentru neplata ratelor de leasing]

(2017/C 412/17)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lombard Ingatlan Lízing Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Dispozitivul

- 1) Noțiunile „anulare” și „refuz” prevăzute la articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretate în sensul că includ situația în care, în contextul unui contract de leasing financiar cu transferul obligatoriu al dreptului de proprietate, locatorul nu mai poate solicita locatarului plata ratei de leasing întrucât a reziliat contractul de leasing financiar pentru neexecutarea acestuia de către locatar.
- 2) În cazul în care un contract de leasing financiar a încetat definitiv din cauza neplății ratelor datorate de locatar, locatorul poate invoca articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112 în fața unui stat membru pentru a obține reducerea bazei de impozitare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată chiar dacă dreptul național aplicabil, pe de o parte, califică un asemenea caz drept „neplată”, în sensul alineatului (2) al acestui articol, și, pe de altă parte, nu permite o reducere a bazei de impozitare în cazul neplății.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

**Recurs introdus la 27 aprilie 2017 de Hernández Zamora, SA împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 17 februarie 2017 în cauza T-369/15, Hernández Zamora, SA/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-224/17 P)

(2017/C 412/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Hernández Zamora, SA (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, abogado)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Rosen Tantau KG

Prin Ordonanța din 19 octombrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a declarat recursul inadmisibil.

Acțiune introdusă la 5 mai 2017 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-235/17)

(2017/C 412/19)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și Havas L., agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- declararea faptului că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care a adoptat o legislație de eliminare a dreptului de uzufruct asupra terenurilor arabile, și.
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Comisiei, legislația maghiară în cauză – care restrânge în mod vădit disproporționat drepturile de uzufruct asupra terenurilor agricole și forestiere – este incompatibilă cu obligațiile care revin Ungariei în temeiul articolelor 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Eliminarea drepturilor de uzufruct pe cale legislativă constituie o restricție privind libertatea de stabilire garantată de articolul 49 TFUE. Acest lucru este valabil mai ales pentru că eliminarea dreptului de uzufruct a făcut imposibilă sau excesiv de dificilă pentru titularii acestor drepturi, înființarea un sediu secundar în Ungaria (sau dobândirea unui titlu care să le permită utilizarea terenurilor arabile) pentru a-și exercita activitățile pe teritoriul acesteia și de a favoriza, astfel, întrepătrunderea economică și socială în interiorul Uniunii în domeniul activităților independente. În opinia Comisiei, eliminarea drepturilor de uzufruct pe cale legislativă poate să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertății de stabilire.

Legislația maghiară încalcă, de asemenea, libera circulație a capitalurilor, deoarece, în ceea ce privește efectele sale, aceasta creează obstacole și restricții asupra investițiilor în bunurile imobile situate în Ungaria, efectuate de persoane care nu sunt cetățeni maghiari. Legislația are ca efect diminuarea valorii drepturilor de uzufruct existente, ceea ce constituie, de asemenea, o restricție privind libera circulație a capitalurilor.

Legislația maghiară implică o discriminare indirectă, aplicată în detrimentul cetățenilor Uniunii care nu sunt maghiari.

Restricția libertăților menționată nu este justificată nici pentru motivele prevăzute de tratat, nici pentru alte motive pe care guvernul maghiar le-a invocat în timpul procedurii.

În special, Comisia nu poate accepta argumentul guvernului conform căruia restricția ar fi necesară în vederea regularizării unei situații nelegale. Comisia consideră inadmisibilă prezumția generală – neverificată într-o situație concretă – conform căreia orice contract de uzufruct încheiat de un străin asupra unor terenuri arabile situate în Ungaria este nul și nelegal din cauza constituirii uzufructului. În plus, nu se admite nici argumentul conform căruia pentru fiecare contract de uzufruct, nelegalitatea poate decurge din lipsa autorizației de schimb valutar impusă de dispozițiile în vigoare înainte de anul 2002.

Restricția introdusă de legislația maghiară nu îndeplinește cerința proporționalității, deoarece nu este adecvată atingerii obiectivelor urmărite și, în plus, depășește cu mult ceea ce este necesar pentru a le îndeplini.

Legislația maghiară nu respectă așteptările care decurg din principiile securității juridice și protecției încrederii legitime și nu garantează despăgubiri adecvate celor care au suferit un prejudiciu în urma eliminării drepturilor de uzufruct sau a restricției acestora.

În opinia Comisiei, legislația maghiară în cauză este contrară dreptului de proprietate garantat de articolul 17 din cartă. În anumite cazuri, se aduce, de asemenea, atingere dreptului de proprietate atunci când încălcarea nu acoperă toate cele trei elemente constitutive ale „proprietății” (folosință, posesie, dispoziție).

Recurs introdus la 28 iunie 2017 de Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard și Darren Neville împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 28 aprilie 2017 în cauza T-580/16, Azoulay și alții/Parlamentul European

(Cauza C-390/17 P)

(2017/C 412/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurențelor

- anularea hotărârii atacate;
- admiterea concluziilor formulate în primă instanță de recurenți în cadrul acțiunii în cauza T-580/16;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenții consideră că hotărârea atacată este viciată de mai multe erori de fapt și de o denaturare a faptelor.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat faptele înlăturând o interpretare autonomă și uniformă a noțiunii de cheltuieli de școlarizare în cadrul ordinii juridice a Uniunii și făcând ca această noțiune să depindă de accepțiunea sa în diversele sisteme de învățământ din țările de rezidență a unui funcționar, fără a ține seama de natura cheltuielilor și de interesul copiilor.

Potrivit jurisprudenței Curții, rezultă atât din aplicarea uniformă a dreptului Uniunii, cât și din principiul egalității, că termenii unei dispoziții de drept al Uniunii care nu cuprinde nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru determinarea sensului și a domeniului ei de aplicare trebuie în mod normal să primească în întreaga Uniune o interpretare autonomă și uniformă care trebuie găsită ținând seama de contextul dispoziției și de obiectivul urmărit de reglementarea în cauză (Hotărârea din 15 octombrie 2015, Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692).

În plus, concluzia Tribunalului care apare la punctul 47 din hotărârea atacată este incoerentă și încalcă jurisprudența în materie de concordanță între reclamația administrativă prealabilă și acțiune.

Recurenții susțin de asemenea că Tribunalul a încălcat obligația de motivare nepronunându-se cu privire la încălcarea principiului egalității de tratament și a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale, invocate totuși în fața acestuia.

În consecință, potrivit recurențelor, examinând într-un mod prea sumat cele trei motive distincte ale acestora, Tribunalul a ajuns la concluzii care nu sunt justificate nici în drept, nici în fapt.

**Recurs introdus la 17 iulie 2017 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta)
din 3 mai 2017 în cauza T-36/16, Enercon/EUIPO**

(Cauza C-433/17 P)

(2017/C 412/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentanți: R. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf QC)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Gamesa Eólica, SL

Concluzii

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-36/16;
- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-245/12;
- trimiterea cauzei la EUIPO cu instrucțiunea de a adopta Decizia Camerei întâi de recurs în cauza R 260/2011-1 și respingerea cererii Gamesa având ca obiect anularea înregistrării în litigiu;
- obligarea pârâtului din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că hotărârea pronunțată în cauza T-36/16, obiectul recursului, încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) și/sau articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și că a existat o încălcare a procedurii din fața Tribunalului pentru următoarele motive:

1. Tribunalul a statuat în mod eronat că înregistrarea mărcii în cauză era lipsită de caracterul distinctiv intrinsec impus pentru a permite înregistrarea sa, iar aceasta cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009. Acționând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
2. Prima eroare de drept a constat în faptul că desemnarea mărcii drept marcă de culoare în formularul de cerere a fost tratată ca determinând natura mărcii în drept, ceea ce a dus, în consecință, atingere aprecierii caracterului său distinctiv intrinsec. Tribunalul ar fi trebuit să considere că desemnarea mărcii drept marcă de culoare în formularul de cerere a fost efectuată în principal pentru conveniența administrativă a EUIPO, iar nu ca element de drept. În consecință, acesta ar fi trebuit să țină seama nu numai de desemnarea mărcii în formular, ci de conținutul integral al formularului de cerere, în special de reprezentarea mărcii depuse cu formularul, pentru a stabili natura mărcii a cărei înregistrare era solicitată. Reprezentarea mărcii pe formular arată o marcă figurativă care are caracteristicile prezentate în aceasta.
3. Tribunalul ar fi trebuit să țină seama și de forma mărcii astfel cum a fost înregistrată, în special cum a fost desemnată în certificatul de înregistrare eliberat de EUIPO la momentul înregistrării mărcii. Certificatul de înregistrare este documentul din registru care desemnează forma mărcii astfel cum a fost înregistrată și ar fi trebuit să fie considerat de Tribunal un element determinant pentru a stabili natura mărcii înregistrate. Conținutul certificatului de înregistrare, înțeles corect, arată în mod clar că marca este înregistrată ca marcă figurativă, sub forma care figurează în reprezentarea depusă cu formularul de cerere. Procedând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
4. A doua eroare de drept și încălcare procedurală a constat în refuzul de a primi informația necesară pentru a înțelege conținutul certificatului de înregistrare a mărcii în cauză. Acest document este reprezentat de norma ST.60 a Organizației Mondiale a Proprietății Intellectuale care stabilește înțelesul codurilor INID utilizate la nivel mondial pentru certificatele de înregistrare eliberate de oficiile de proprietate intelectuală inclusiv EUIPO pentru a identifica natura și semnificația rubricilor pe care le conține. Înțelesul codurilor INID poate fi stabilit numai prin referire la norma ST.60 sau la o sursă de referință echivalentă, iar conținutul certificatelor de înregistrare poate fi stabilit numai prin referire la înțelesul codurilor INID pe care le conține. Tribunalul a tratat în mod eronat sursa unei asemenea informații drept probă și, în consecință, a refuzat să primească documentul sau informațiile pe care le conține, în condițiile în care este vorba de fapt despre un text juridic echivalent cu un dicționar. Dacă Tribunalul ar fi ținut seama de instrumentele de interpretare care i-au fost prezentate, acesta ar fi considerat că certificatul de înregistrare privea o marcă figurativă care cuprindea reprezentarea care figura în formularul de cerere a înregistrării. Această marcă ar fi fost considerată anterior în mod corect de către Camera întâi de recurs a EUIPO ca având caracterul distinctiv impus pentru a permite înregistrarea, ceea ce Tribunalul ar fi trebuit să constate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu
(Polonia) la 22 august 2017 – HR**

(Cauza C-512/17)

(2017/C 412/22)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HR

Întrebările preliminare

- 1) În circumstanțele speței, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că: reședința obișnuită a unui copil de 18 luni se află în statul membru care, prin următoarele circumstanțe, reflectă un anumit grad de integrare a copilului într-un mediu social și familial: cetățenia părintelui în îngrijirea căruia se află zi de zi copilul, faptul că acesta din urmă se exprimă în limba oficială a acestui stat membru, faptul că a fost botezat în statul respectiv și a efectuat vizite de până la trei luni în timpul concediilor pentru creșterea copilului ale acestui părinte și în timpul altor concedii de care a beneficiat acesta în perioadele de sărbători, precum și contactele cu familia acestuia, atunci când copilul locuiește restul timpului cu acest părinte într-un alt stat membru și când acest părinte este angajat în statul respectiv pe baza unui contract de muncă pe durată nedeterminată iar copilul are contacte periodice dar limitate în timp cu celălalt părinte și cu familia acestuia?
- 2) Pentru a se determina, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003, reședința obișnuită a copilului în vârstă de 18 luni, care, dată fiind vârsta sa, se află zi de zi în îngrijirea unui singur părinte și are contacte periodice dar limitate în timp cu celălalt părinte, în cazul lipsei unui acord între părinți cu privire la exercitarea autorității părintești și la dreptul de vizită a copilului, trebuie să se țină seama într-o măsură egală, în scopul aprecierii integrării copilului într-un mediu social și familial, de legăturile care unesc copilul cu fiecare dintre părinții săi, sau trebuie să se țină seama mai degrabă de legăturile cu părintele în îngrijirea căruia se află zi de zi?

⁽¹⁾ JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 8 septembrie 2017 –
Vetsch Int. Transporte GmbH**

(Cauza C-531/17)

(2017/C 412/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vetsch Int. Transporte GmbH

Autoritate intimată: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Întrebările preliminare

- 1) Scutirea prevăzută la articolul 138 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie refuzată pentru un transfer intracomunitar de bunuri dintr-un stat membru atunci când persoana impozabilă care efectuează acest transfer într-un alt stat membru declară achiziția intracomunitară în discuție în acest stat, dar săvârșește o fraudă fiscală în celălalt stat membru cu prilejul unei operațiuni taxabile ulterioare referitoare la bunurile respective, declarând în mod neîntemeiat o livrare intracomunitară scutită de TVA din acest alt stat membru?
- 2) Pentru răspunsul la prima întrebare, prezintă relevanță aspectul dacă, încă de la momentul transferul intracomunitar de bunuri în alt stat, persoana a intenționat să săvârșească fraudă fiscală în ceea ce privește o operațiune ulterioară cu aceste bunuri?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 11 septembrie 2017 – NK, în calitate sa de lichidator al OJ BV și al PI/BNP Paribas Fortis NV

(Cauza C-535/17)

(2017/C 412/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurrent: NK, în calitate sa de lichidator al OJ BV și al PI

Intimată: BNP Paribas Fortis NV

Întrebările preliminare

- 1) O acțiune în despăgubire introdusă împotriva unui terț de un lichidator în conformitate cu sarcina care îi revine acestuia în temeiul articolului 68 alineatul (1) din Legea privind insolvența (Faillissementswet), de administrare și de lichidare a masei credale, în numele adunării creditorilor unui debitor aflat în faliment, ca urmare a unei acțiuni ilicite a acestui terț în raport cu creditorii, al cărei rezultat, în cazul admiterii acțiunii, se adaugă masei credale, se încadrează la excepția prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și, în consecință, dacă acțiunea în discuție intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 ⁽²⁾ al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, această acțiune se supune legii naționale aplicabile în materie de insolvență din statul membru de deschidere, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din acest regulament, atât în ceea ce privește competența lichidatorului de a formula această acțiune, cât și în ceea ce privește dreptul material aplicabil?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, instanța din statul membru în care s-a deschis procedura de insolvență trebuie să țină seama, prin analogie sau nu, de:
 - a) dispozițiile articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 [...], în sensul că persoana a cărei răspundere este angajată prin acțiunea formulată de lichidator în favoarea adunării creditorilor se poate apăra făcând dovada faptului că, potrivit legislației aplicabile în cazul în care acțiunea împotriva sa nu ar fi fost formulată de lichidator, ci de un creditor individual din cauza unui act ilicit, comportamentul său nu ar conduce la angajarea răspunderii;
 - b) dispozițiile articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 ⁽³⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) coroborat cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 [...], mai precis de normele de siguranță și comportament în vigoare în locul și în momentul producerii presupusului act prejudiciabil, cum ar fi normele de conduită financiară ale băncilor?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

⁽²⁾ JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

⁽³⁾ JO 2007, L 199, p. 40.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 18 septembrie 2017 – DISA Gas SAU/Administración del Estado, Redexis Gas S.L. și Repsol Butano S.A.

(Cauza C-546/17)

(2017/C 412/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DISA Gas SAU

Pârâte: Administración del Estado, Redexis Gas S.L. și Repsol Butano S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Măsura privind stabilirea unui preț maxim pentru butelia de gaz lichefiat, drept măsură de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility [Hotărârea din 20 aprilie 2010 (C-265/08)] sau respectă principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în continuare:
 - măsura este adoptată cu caracter general pentru toți consumatorii și pentru o perioadă nedeterminată, „întrucât condițiile de concurență pe această piață nu sunt considerate suficiente”;
 - măsura este în vigoare de peste [1]8 de ani;
 - măsura poate contribui la menținerea situației de concurență redusă, deoarece constituie un obstacol pentru intrarea pe piață a noilor operatori?
- 2) Obligația privind distribuția la domiciliu a gazului lichefiat îmbuteliat, impusă în sarcina operatorului principal de pe un anumit teritoriu pentru motive de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social sau a locuitorilor din zonele cu acces dificil, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility [Hotărârea din 20 aprilie 2010 (C-265/08)] menționată anterior sau cu principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în întrebarea anterioară?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 28 septembrie 2017 –
Riksåklagaren/Imran Syed**

(Cauza C-572/17)

(2017/C 412/26)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Recurent: Riksåklagaren

Intimat: Imran Syed

Întrebările preliminare

- 1) Atunci când produse care poartă un motiv protejat sunt oferite în mod ilegal spre vânzare într-un magazin, poate exista de asemenea o încălcare a dreptului exclusiv de distribuire al autorului, în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29 ⁽¹⁾, în ceea ce privește produsele cu motive identice care sunt păstrate în depozit de către persoana care oferă bunurile spre vânzare?
- 2) Prezintă relevanță aspectul dacă produsele sunt ținute într-un depozit adiacent magazinului sau într-o altă locație?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 95, 22.6.2001, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 28 septembrie 2017 – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski

(Cauza C-573/17)

(2017/C 412/27)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Daniel Adam Popławski

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care autoritatea judiciară de executare nu poate interpreta dispozițiile naționale adoptate în aplicarea unei decizii-cadru astfel încât aplicarea lor să conducă la un rezultat conform cu decizia-cadru, aceasta este obligată, în temeiul principiului supremației, să lase neaplicate dispozițiile naționale incompatibile cu dispozițiile deciziei-cadru menționate?
- 2) Declarația unui stat membru prevăzută la articolul 28 alineatul (2) din Decizia-cadru 2008/909/JAI ⁽¹⁾ este valabilă în cazul în care nu a fost prezentată „la adoptarea prezentei decizii-cadru”, ci la o dată ulterioară?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 3 octombrie 2017 – Oy Hartwall Ab

(Cauza C-578/17)

(2017/C 412/28)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Oy Hartwall Ab

Cealaltă parte din procedură: Patentti- ja rekisterihallitus

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul interpretării condiției privind caracterul distinctiv al unei mărci, prevăzută la articolul 2 și la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată) ⁽¹⁾, prezintă importanță dacă se solicită înregistrarea mărcii ca marcă figurativă sau ca marcă de culoare?
- 2) În cazul în care calificarea mărcii ca marcă de culoare sau ca marcă figurativă prezintă importanță cu ocazia aprecierii caracterului distinctiv al acesteia, marca trebuie înregistrată ca marcă de culoare, conform cererii, indiferent de aspectul că a fost reprezentată ca imagine sau aceasta poate fi înregistrată numai ca marcă figurativă?

- 3) În cazul în care există posibilitatea înregistrării ca marcă de culoare a unei mărci redată în cerere, în mod figurativ, pentru ca o marcă care, în cererea de înregistrare, a fost reprezentată grafic cu precizia necesară în temeiul jurisprudenței Curții (fără să fie vorba despre înregistrarea unei culori în sine ca marcă, în sens abstract, informal sau nelimitat) să poată fi înregistrată ca marcă de culoare, este necesar să se prezinte în plus o dovadă temeinică a utilizării acesteia, în sensul condițiilor impuse de Oficiul Național de Brevete și Înregistrări, sau să se prezinte în general o dovadă în acest sens?

(¹) JO 2008, L 299, p. 25

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 4 octombrie 2017 –
Mittetulundusühing Järvelaev/Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni (PRIA)**

(Cauza C-580/17)

(2017/C 412/29)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mittetulundusühing Järvelaev

Pârâtă: Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Întrebările preliminare

- 1) La recuperarea unei finanțări acordate pentru finanțarea unui proiect în cadrul unei măsuri *Leader*, în cazul în care subvenția a fost aprobată la 6 septembrie 2011, ultima rată a fost achitată la 19 noiembrie 2013, încălcarea a fost constatată la 4 decembrie 2014 și decizia de restituire a fost adoptată la 27 ianuarie 2015, în ceea ce privește condiția perenității operațiunii, trebuie aplicat articolul 72 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (¹) sau articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (²)? În aceste condiții, temeiul recuperării îl reprezintă articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului (³) sau articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (⁴)?
- 2) În cazul în care la prima întrebare se răspunde că este aplicabil Regulamentul nr. 1698/2005, închirierea unui obiect al investiției (o ambarcațiune cu vele), achiziționat prin intermediul unui proiect finanțat prin măsura *Leader* de către o asociație fără scop patrimonial căreia i-a fost aprobat ajutorul, către o altă asociație fără scop patrimonial care a utilizat ambarcațiunea cu vele pentru aceeași operațiune pentru care beneficiarul a primit ajutorul trebuie considerată ca fiind o modificare importantă, în sensul articolului 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1698/2005, care influențează natura sau condițiile de punere în aplicare a operațiunii ori care dă un avantaj nejustificat unei întreprinderi? Organismul plătitor al unui stat membru trebuie să demonstreze în ce constă avantajul în mod concret pentru a fi îndeplinite condițiile creării avantajului nejustificat? În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, avantajul nejustificat poate consta în aceea că utilizatorul de fapt al obiectului investiției nu a obținut finanțarea proiectului în cazul în care a formulat o cerere cu același conținut?
- 2a) În cazul în care la prima întrebare se răspunde că este aplicabil Regulamentul nr. 1303/2013, închirierea unui obiect al investiției (o ambarcațiune cu vele), achiziționat prin intermediul unui proiect finanțat prin măsura *Leader* de către o asociație fără scop patrimonial căreia i-a fost aprobat ajutorul, către o altă asociație fără scop patrimonial care a utilizat ambarcațiunea cu vele pentru aceeași operațiune pentru care beneficiarul a primit ajutorul trebuie considerată ca fiind o modificare importantă care afectează natura, obiectivele sau condițiile de realizare ale operațiunii, în sensul articolului 71 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 1303/2013, care ar determina subminarea obiectivelor inițiale ale acesteia?

- 3) În cazul în care la prima întrebare se răspunde că este aplicabil Regulamentul nr. 1698/2005, închirierea unui obiect al investiției (o ambarcațiune cu vele), achiziționat prin intermediul unui proiect finanțat prin măsura *Leader* de către beneficiar, către o altă asociație fără scop patrimonial care a utilizat ambarcațiunea cu vele pentru aceeași operațiune pentru care beneficiarul a primit ajutorul trebuie considerată ca fiind o modificare importantă, în sensul articolului 72 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1698/2005, care rezultă fie dintr-o modificare a naturii proprietății unei infrastructuri, fie din încetarea sau delocalizarea unei activități productive, dacă se ține cont că proprietatea asupra ambarcațiunii cu vele a rămas neschimbată, însă beneficiarul nu mai este posesor direct, ci indirect al ambarcațiunii cu vele, iar veniturile din închiriere înlocuiesc veniturile din prestarea serviciilor descrise în cerere?
- 3a) În cazul în care la prima întrebare se răspunde că este aplicabil Regulamentul nr. 1303/2013, închirierea unui obiect al investiției (o ambarcațiune cu vele), achiziționat prin intermediul unui proiect finanțat prin măsura *Leader* de către asociația fără scop patrimonial căreia i-a fost aprobat ajutorul, către o altă asociație fără scop patrimonial care a utilizat ambarcațiunea cu vele pentru aceeași operațiune pentru care beneficiarul a primit ajutorul trebuie considerată ca fiind o modificare a proprietății asupra unui element de infrastructură care dă un avantaj nejustificat unei întreprinderi, în sensul articolului 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1303/2013, dacă se ține cont că proprietatea asupra ambarcațiunii cu vele a rămas neschimbată, însă beneficiarul nu mai este posesor direct, ci indirect al ambarcațiunii cu vele, iar veniturile din închiriere înlocuiesc veniturile din prestarea serviciilor descrise în cerere? Organismul plătit al unui stat membru trebuie să demonstreze în ce constă avantajul în mod concret pentru a fi îndeplinite condițiile existenței avantajului nejustificat? În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, avantajul nejustificat poate consta în aceea că utilizatorul de fapt al obiectului investiției nu a obținut finanțarea proiectului în cazul în care a formulat o cerere cu același conținut?
- 4) I se poate impune beneficiarului, prin intermediul unui decret intern care reglementează o măsură *Leader*, obligația de a păstra obiectul investiției timp de cinci ani, în condiții mai stricte decât cele prevăzute la articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 sau prevăzute la articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1303/2013?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare, sunt compatibile cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 și, respectiv, cu articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1303/2013 dispozițiile unui decret intern în temeiul cărora beneficiarul unui proiect finanțat este obligat să păstreze obiectul investiției achiziționat pe baza proiectului finanțat pentru minimum cinci ani de la achitarea ultimei rate și să îl utilizeze în conformitate cu obiectivele urmărite, precum și interpretarea acestor dispoziții în sensul că beneficiarul trebuie să utilizeze personal obiectul investiției?
- 6) Trebuie considerată ca fiind o neregulă, în sensul articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1290/2005 și, respectiv, al articolului 56 din Regulamentul nr. 1306/2013, neîndeplinirea de către beneficiar a unei operațiuni care nu era obligatorie, potrivit unui decret intern care reglementează o măsură *Leader*, însă pe care beneficiarul a indicat-o în cererea de finanțare în secțiunea „Rezumatul obiectivelor și activităților operațiunii și investiției” și care a constituit un criteriu pe baza căruia cererile au fost evaluate în scopul stabilirii poziției în clasament?
- 7) În cazul unui răspuns pozitiv la a șasea întrebare, recuperarea este nelegală dat fiind că a fost solicitată înaintea expirării termenului de cinci ani de la plata ultimei rate, iar beneficiarul a remediat încălcarea în timpul procedurii judiciare privind recuperarea?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101).

(²) Regulamentul (UE) Nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320).

(³) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

(⁴) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

Recurs introdus la 5 octombrie 2017 de Regatul Belgiei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 iulie 2017 în cauza T-287/16, Belgia/Comisia

(Cauza C-587/17 P)

(2017/C 412/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet, agenți, E. Grégoire și J. Mariani, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 iulie 2017 în cauza T-287/16, Belgia/Comisia (EU:T:2017:531);
- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 ⁽¹⁾, în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cuantumul de 9 601 619,00 euro (poziția bugetară 6701);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului declarat, recurentul invocă un motiv unic întemeiat pe o eroare de drept rezultată dintr-o interpretare eronată de către Tribunal a articolului 32 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽²⁾, devenit în esență articolul 54 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul nr. 1306/2013 ⁽³⁾, atât în ceea ce privește epuizarea căilor de atac interne, cât și diligența impusă de această dispoziție.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2016, L 75, p/ 16, rectificare în JO 2016 L 95, p. 20).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005 L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549, rectificat prin JO 2016, L 130, p. 13).

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-594/17)

(2017/C 412/31)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, G. von Rintelen și M. Žebre)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre (JO 2011, L 306, p. 41), prin neadoptarea până la 31 decembrie 2013 a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma directivei sau, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat dispozițiile menționate Comisiei;
- obligarea Republicii Slovenia, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități de EUR 7 099,20 pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre, Republica Slovenia ar fi trebuit să adopte și să comunice, până la 31 decembrie 2013, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei. Având în vedere că Republica Slovenia nu a comunicat Comisiei, înainte de expirarea acestui termen, realizarea transpunerii tuturor dispozițiilor directivei menționate anterior, Comisia a decis introducerea unei acțiuni în fața Curții.

Prin intermediul acțiunii sale, Comisia solicită Curții obligarea Republicii Slovenia la plata unei penalități de EUR 7 099,20 pe zi. Pentru calcularea acestui quantum, Comisia a luat în considerare gravitatea și durata încălcării dreptului Uniunii, precum și efectul disuasiv în legătură cu capacitatea de plată a statului membru respectiv, și anume Republica Slovenia.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – CEAHR/Comisia

(Cauza T-712/14) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Abuz de poziție dominantă – Sistem de reparare selectivă – Refuzul producătorilor de ceasuri elvețiene de a furniza piese de schimb ceasornicarilor-reparatori independenți – Piața primară și piața postvânzare – Eliminarea oricărei concurențe efective – Decizie de respingere a unei plângeri”)

(2017/C 412/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial P. Mathijsen și P. Dyrberg, ulterior M. Sánchez Rydelski și în final P. Benczek, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Ronkes Agerbeek, M. Farley și C. Urraca Caviedes, ulterior A. Dawes, F. Ronkes Agerbeek și J. Norris-Usher, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Froitzheim, avocat, și R. Subiotto, QC), Rolex, SA (Geneva, Elveția) (reprezentant: M. Araujo Boyd, avocat) și The Swatch Group SA (Neuchâtel, Elveția) (reprezentanți: inițial A. Israel și M. Jakobs, ulterior A. Israel și J. Lang, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2014) 5462 final a Comisiei din 29 iulie 2014, prin care Comisia a respins plângerea formulată de reclamantă cu privire la preținse încălcări ale articolelor 101 și 102 TFUE (cauza AT.39097– Reparare de ceasuri)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Leopard/EUIPO – Smart Market (LEOPARD true racing)

(Cauza T-7/15) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LEOPARD true racing – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CASA Y JARDIN – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2017/C 412/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Leopard SA (Howald, Luxemburg) (reprezentant: P. Lê Dai, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Smart Market, SLU (Alcantarilla, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 octombrie 2014 (cauza R 1866/2013-1) privind o procedură de opoziție între Smart Market și Leopard

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Leopard SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Spania/Comisia

(Cauza T-502/15) ⁽¹⁾

[„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Spania – Corecții financiare forfetare – Corecții financiare punctuale – Regulamentele (CE) nr. 1290/2005 și (UE) nr. 1306/2013 – Obligație de motivare – Sarcina probei – Proporționalitate – Dreptul la apărare”]

(2017/C 412/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial L. Banciella Rodríguez-Miñón, ulterior M. Sampol Pucurull, A. Gavela Llopis și V. Ester Casas, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Guillem Carrau și D. Triantafyllou, ulterior D. Triantafyllou și I. Galindo Martín, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1119 a Comisiei din 22 iunie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 182, p. 39), în măsura în care se referă la anumite corecții financiare făcute în privința Cataluniei, pe de o parte, și a Canarelor, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 346, 19.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Aldi/EUIPO – Sky (SKYLITE)(Cauza T-736/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative skylite – Marca Uniunii Europene verbală anterioară SKY – Dovada utilizării mărcii anterioare – Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Norma 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/1995 – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 412/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Sky plc (Isleworth, Regatul Unit) (reprezentant: J. Barry, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 octombrie 2015 (cauza R 2771/2014-4), privind o procedură de opoziție între Sky și Aldi

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aldi GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2017 – Keturi kambariai/ EUIPO – Coffee In (coffee inn)(Cauza T-202/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative coffee inn – Marca națională figurativă anterioară coffee in – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2017/C 412/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Lituania) (reprezentant: R. Pumputienė, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Lukošius, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: OÜ Coffee In (Tallinn, Estonia) (reprezentant: P. Lätt, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 martie 2016 (cauza R 137/2015-4) privind o procedură de opoziție între Coffee In și Keturi kambariai

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă UAB Keturi kambariai la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Galletas Gullón/EUIPO – O2 Holdings (Forma unui pachet de biscuiți)

(Cauza T-404/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marcă a Uniunii Europene tridimensională – Forma unui pachet de biscuiți – Declaraire a decăderii – Importanța utilizării – Lipsa alterării caracterului distinctiv”)

(2017/C 412/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spania) (reprezentant: I. Escudero Pérez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: O2 Holdings Ltd (Slough, Regatul Unit) (reprezentant: J. Rebling, solicitor)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 mai 2016 (cauza R 1613/2015-4) privind o procedură de decădere între O2 Holdings Ltd și Galletas Gullón.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 19 mai 2016 (cauza R 1613/2015-4) privind o procedură de decădere între O2 Holdings Ltd și Galletas Gullón.
- 2) Obligă EUIPO și O2 Holdings Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Galletas Gullón/EUIPO – O2 Holdings (Forma unui pachet de biscuiți)

(Cauza T-418/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marcă a Uniunii Europene tridimensională – Forma unui pachet de biscuiți – Declarație a decăderii – Importanța utilizării – Lipsa alterării caracterului distinctiv”)

(2017/C 412/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spania) (reprezentant: I. Escudero Pérez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: O2 Holdings Ltd (Slough, Regatul Unit) (reprezentant: J. Rebling, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 mai 2016 (cauza R 1614/2015-4) privind o procedură de decădere între O2 Holdings Ltd și Galletas Gullón

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 19 mai 2016 (cauza R 1614/2015-4) privind o procedură de decădere între O2 Holdings Ltd și Galletas Gullón.
- 2) Obligă EUIPO și O2 Holdings Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Tetra Pharm (1997)/EUIPO – Sebapharma (SeboCalm)

(Cauza T-441/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SeboCalm – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Sebotherm – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 412/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tetra Pharm (1997) (Tel Aviv, Israel) (reprezentant: A. Gorzkiewicz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: H. O'Neill și D. Stoyanova-Valchanova, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Sebapharma GmbH & Co. KG (Boppard, Germania) (reprezentanți: J. Wald și D. Koal, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 19 mai 2016 (cauza R 852/2015-1) privind o procedură de opoziție între Sebapharma și Tetra Pharm (1997).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Tetra Pharm (1997) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Bernaldo de Quirós/Comisia

(Cauza T-649/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Repartizare – Transfer intern de pe un post de șef de unitate pe un post de consilier – Interesul serviciului – Abuz de putere – Dreptul de a fi ascultat și obligația de solitudine – Principiul echivalenței posturilor”)

(2017/C 412/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Belén Bernaldo de Quirós (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid, C. Berardis-Kayser și C. Ehrbar, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziei Comisiei din 30 noiembrie 2015 privind modificarea repartizării reclamantei, începând cu 1 decembrie 2015, de pe postul de șef al unității „Biroul de stagii” din cadrul Direcției „Tineret și sport” aparținând Direcției Generale (DG) „Educație și cultură” pe postul de consilier în cadrul Direcției „Modernizarea învățământului II: politici și programe în domeniul învățământului, inovării, EIT și MSCA” aparținând aceleiași direcții generale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea
- 2) O obligă pe doamna Belén Bernaldo de Quirós la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 402, 31.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (MATRIX BODY SHOP)(Cauza T-683/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MATRIX BODY SHOP – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 412/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Germania) (reprezentanți: B. Maneth și C. Huch-Hallwachs, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 iulie 2016 (cauza R 2503/2015-4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal MATRIX BODY SHOP ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kuka Systems GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Possanzini/Frontex(Cauza T-686/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Procedura de evaluare din 2009 – Competențele validatorului – Modificarea evaluării inițiale a evaluatorului de către validator – Întrunire de concertare prealabilă între validator și evaluator – Încălcarea normelor fundamentale de procedură – Examinare din oficiu)

(2017/C 412/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Daniele Possanzini (Pisa, Italia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) (reprezentanți: H. Caniard și S. Drew, agenți, asistați de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 18 iulie 2016, Possanzini/Comisia (F-68/15, EU:F:2016:150), și având ca obiect anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Daniele Possanzini suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 428, 21.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – WQ (*)/Parlamentul

(Cauza T-705/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs – Funcție publică – Funcționari – Procedură de certificare – Exercițiul 2014 – Neînscrisere pe lista funcționarilor selecționați pentru a participa la programul de formare – Egalitate de tratament – Articolul 165 TFUE – Excepție de nelegalitate”)

(2017/C 412/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: WQ (*) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: D. Nessaf și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 21 iulie 2016, WQ (*)/Parlamentul (F-1/16, EU:F:2016:171), și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) WQ (*) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Parlamentul European în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 454, 5.12.2016.

(*) Informații șterse în contextul cadrului legal de protecție cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2017 – Barmeria Krankenversicherung/EUIPO (Mediline)**(Cauza T-810/16) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Mediline – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2017/C 412/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Barmeria Krankenversicherung AG (Wuppertal, Germania) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 septembrie 2016 (cauza R 2437/2015-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Mediline ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Barmeria Krankenversicherung AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (Matrix light)**(Cauza T-87/17) ⁽¹⁾**

{„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Matrix light – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2017/C 412/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Germania) (reprezentanți: B. Maneth și C. Huch-Hallwachs, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 (cauza R 886/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Matrix light ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kuka Systems GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 16 octombrie 2017 – Salehi/Comisia**(Cauza T-773/16) ⁽¹⁾**

[„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Regulamentul (CE) nr. 539/2001 – Neadoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare care suspendă temporar exonerarea de obligația de a deține viză pentru anumite categorii de resortisanți ai unei țări terțe – Luare de poziție a Comisiei – Inadmisibilitate vădită”]

(2017/C 412/46)*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Dominik Salehi (Brême, Germania) (reprezentant: C. Drews, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Cattabriga și G. Wils, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 265 TFUE și având ca obiect constatarea faptului că Comisia s-ar fi abținut în mod nelegal să adopte un act de punere în aplicare în sensul articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO 2001, L 81, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 97) și să adreseze o notificare reclamantului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Dominik Salehi la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Acțiune introdusă la 24 august 2017 – Karp/Parlamentul European**(Cauza T-580/17)****(2017/C 412/47)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Kevin Karp (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: N. Lambers și R. Ben Ammar, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă pentru grupul EFDD din cadrul Parlamentul European prin care acesta a fost încadrat în grupa de funcții II, gradul 4, treapta 1, în condițiile în care i-au fost încredințate atribuții de consiliere în conformitate cu grupa de funcții IV până la sfârșitul contractului său de muncă, la data de 11.11.2016;
- repararea pretinsului prejudiciu material și moral suferit de reclamant, a prejudiciului privind pretinsa pierdere a șansei de a fi recrutat la sfârșitul contractului său de muncă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 80 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (RAA).
 - Reclamantul susține că a fost încadrat în treapta care corespunde grupei de funcții I potrivit primului contract și în gradul de bază al grupei de funcții II prin al doilea contract care i-a fost propus, în condițiile în care marea majoritate a atribuțiilor încredințate reclamantului în cadrul primului și celui de al doilea contract de muncă au fost atribuții administrative și de consiliere.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 82 din RAA.
 - Articolul 82 din RAA prevede că agenții contractuali sunt recrutați în grupa de funcții IV dacă pot demonstra că au un nivel de studii care să corespundă unui ciclu complet de studii universitare de cel puțin trei ani absolvit cu diplomă sau o formare profesională de nivel echivalent. Reclamantul a îndeplinit aceste criterii, iar gradul său salarial ar fi trebuit să fie adaptat corespunzător.
3. Al treilea motiv întemeiat pe abuzul de drept care rezultă din folosirea contractelor de muncă pe durată determinată succesive.
 - Reclamantul susține existența unui abuz de drept din partea autorității abilitate să aleagă contractele care i-au fost propuse, în special în ceea ce privește decizia de a nu îi reînnoi contractul de muncă sau de a-i propune un contract pe durată nedeterminată.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe abuzul de putere în temeiul deciziei de a nu reînnoi contractul reclamantului.
 - Motivele pentru refuzul reînnoirii contractului de muncă al reclamantului nu sunt justificate în mod rezonabil și constituie un abuz de putere care justifică cererea de despăgubiri.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe pierderea șansei de a fi recrutat.
 - Reclamantului i s-a ascuns existența posibilității reînnoirii contractului. Acesta nu a primit nicio decizie din partea autorității abilitate și nu și-a putut organiza plecarea și nici să solicite, de exemplu, reîncadrarea sau să prezinte o candidatură pentru o altă poziție.

Acțiune introdusă la 28 august 2017 – Poza Poza/SRB

(Cauza T-597/17)

(2017/C 412/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Máximo Poza Poza (Murcia, Spania) (reprezentant: P. Poza Cisneros, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- să se considere sesizat cu o acțiune în anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție de indisponibilizare a acțiunilor Banco Popular și să pronunțe o hotărâre de anulare a deciziei respective și, în consecință, restituirea către clientul său a acțiunilor și a celorlalte instrumente de capital ale Banco Popular, iar, în caz contrar și în mod subsidiar, acordarea unei compensații echivalente valorii nete a activelor Banco Popular la data de 22 mai 2017, în cuantum de 2 675 424 euro.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Madrid Diario de la Noche și alții/Comisia și SRB

(Cauza T-639/17)

(2017/C 412/49)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Madrid Diario de la Noche, SA (Madrid, Spania) și alți 24 de reclamanți (reprezentanți: B. Cremades Roman, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín și P. Marrodán Lázaro, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- să ia act de depunerea prezentului înscris și a documentelor care îl însoțesc, precum și de susținerile cuprinse în acesta;
- declararea nulității Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție și a Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei, ambele din 7 iunie 2017, și, în consecință, obligarea SRB și a Comisiei Europene la rambursarea către reclamanți a investițiilor efectuate de aceștia privind Banco Popular sau, în subsidiar, obligarea SRB și a Comisiei la plata către reclamanți a unei despăgubiri în temeiul răspunderii extracontractuale;
- obligarea SRB și a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri;
- declararea nulității evaluării efectuate de expertul independent al Comitetului unic de rezoluție și, după calcularea valorii nete a activelor Banco Popular, obligarea SRB și a Comisiei Europene la plata unei despăgubiri către reclamanți în termenii indicați în prezenta acțiune.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-484/17, Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție, T-497/17, Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2017 – Amorepacific/EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)**(Cauza T-684/17)**

(2017/C 412/50)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Amorepacific Corporation (Seul, Coreea de Sud) (reprezentanți: B. Führmeyer și F. Klein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Primavera Life GmbH (Oy-Mittelberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „p primera Pure Sprout Energy” – cererea de înregistrare nr. 13 151 683

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a EUIPO din 21 iulie 2017 în cauza R 1744/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reformarea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2017 – Hola/SRB**(Cauza T-688/17)**

(2017/C 412/51)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Hola, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: R. Vallina Hoset și C. Iglesias Megías, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea răspunderii extracontractuale a Comitetului unic de rezoluție și obligarea acestuia la repararea pagubelor suferite de reclamantă care rezultă din ansamblul acțiunilor și al omisiunilor Comitetului unic de rezoluție care au privat-o pe reclamantă de obligațiunile și de titlurile BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A. pe care le deținea;
- în principal, obligarea pârâtului la rambursarea investițiilor efectuate în cuantum de 543 242,11 euro privind acțiunile Banco Popular și de 304 950 de euro privind obligațiunile Banco Popular deținute de reclamantă;
- în subsidiar, obligarea pârâtului la plata sumei de 451 459 de euro pentru acțiunile Banco Popular și a sumei de 304 950 de euro pentru obligațiunile Banco Popular deținute de reclamantă („cuantumul exigibil”);
- majorarea cuantumului exigibil cu dobânzi compensatorii de la data de 7 iunie 2017 până la pronunțarea hotărârii prin care se va soluționa prezenta acțiune;
- majorarea cuantumului exigibil cu dobânzi moratorii aferente de la data pronunțării hotărârii până la plata integrală a cuantumului exigibil, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2017 – Top Cable/SRB

(Cauza T-689/17)

(2017/C 412/52)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Top Cable, SA (Rubí, Spania) (reprezențanți: R. Vallina Hoset și A. Sellés Marco, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea răspunderii extracontractuale a Comitetului Unic de Rezoluție (SRB) și obligarea acestuia la repararea prejudiciului suferit de reclamantă, care decurge din ansamblul acțiunilor și omisiunilor săvârșite de SRB și care au privat-o pe reclamantă de obligațiunile și de titlurile emise de BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A. pe care le deținea;
- obligarea SRB la plata către prezenta parte a sumei de 52 000 000 de euro cu titlu de reparație a prejudiciului suferit („suma exigibilă”);
- majorarea sumei exigibile cu dobânzi compensatorii începând de la 7 iunie 2017 și până la pronunțarea hotărârii prin care se va soluționa prezenta acțiune;
- majorarea sumei exigibile cu dobânzi de întârziere începând de la pronunțarea hotărârii respective și până la plata integrală a sumei exigibile, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte;
- obligarea Comitetului Unic de Rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare cu cele invocate în cauza T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2017 – Havenbedrijf Antwerpen și Maatschappij van de Brugse Zeehaven/Comisia**(Cauza T-696/17)**

(2017/C 412/53)

*Limba de procedură: neerlandeza***Părțile**

Reclamante: Havenbedrijf Antwerpen NV (Anvers, Belgia) și Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Belgia) (reprezentanți: P. Wytinck, W. Panis și I. Letten, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii în anulare ca fiind admisibilă;
- anularea Deciziei C(2017) 5174 final a Comisiei Europene din 27 iulie 2017 privind ajutorul de stat nr. SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) pus în aplicare de Belgia – Fiscalitatea porturilor în Belgia;
- cu titlu subsidiar, acordarea unei perioade tranzitorii până la momentul la care Comisia finalizează investigația privind reglementările fiscale aplicabile diferitor porturi din Uniunea Europeană, însă, în orice caz, limitată la un an complet;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 107 TFUE și 296 TFUE

- Comisia a încălcat articolul 107 TFUE întrucât a considerat în mod neîntemeiat că există o „piață” pe care autoritățile portuare își oferă serviciile.
- Activitățile de bază ale autorităților portuare, respectiv acordarea accesului în port și punerea la dispoziție de terenuri prin atribuirea unor concesiuni publice, sunt prin natura lor activități fără caracter economic. Cel puțin, Comisia nu a motivat în mod suficient concluzia contrară, încălcând articolul 296 TFUE.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE întrucât, în mod eronat, Comisia a clasificat măsura ca fiind selectivă

Faptul că autoritățile portuare sunt supuse regimului de impozitare a persoanelor juridice nu reprezintă o derogare de la „sistemul de referință”, întrucât impozitul aplicat persoanelor juridice reprezintă, în sine, un sistem de referință. Aplicarea, în cazul autorităților portuare, a regimului de impozitare a persoanelor juridice se explică prin faptul că administrarea porturilor, care fac parte din domeniul public, este o misiune de interes public care nu este supusă impozitului pe profit. Autoritățile portuare furnizează încă, în esență, un serviciu public fără scop lucrativ, conform cerințelor legale și sub control administrativ.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE întrucât derogarea de la sistemul de referință este, în orice caz, nelegală

Chiar dacă s-ar considera că impozitul pe profit este sistemul belgian de referință (situație care nu se regăsește în speță), neaplicarea acestui sistem în cazul autorităților portuare este justificată. Această concluzie rezultă din coerența globală a sistemului fiscal, precum și din faptul că reclamantele nu se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a întreprinderilor supuse impozitului pe profit. În plus, aplicarea în cazul reclamantelor a impozitului pe profit ar avea consecințe dezavantajoase.

4. Al patrulea motiv: cu titlu foarte subsidiar, cerere de acordare a unei perioade tranzitorii până la momentul la care Comisia finalizează investigația privind reglementările fiscale aplicabile diferitor porturi din Uniunea Europeană, limitată, în orice caz, la un an complet
- În procedura deschisă împotriva Țărilor de Jos, Comisia a acordat un an complet legiuiitorului neerlandez pentru a-și adapta legislația, precum și porturilor în cauză pentru a se pregăti pentru noua situație. Nu există niciun motiv pentru care reclamantelor li se acordă un termen mai scurt în vederea adaptării la noua situație.
 - Între timp, interzicerea măsurii într-un stat membru, în timp ce porturile din alte state membre pot beneficia încă de aceasta, nu este favorabilă condițiilor de concurență echitabile („level playing field”) între porturi (iar nu între autoritățile portuare). Dimpotrivă, în locul eliminării unei inegalități, tocmai este creată o inegalitate între porturile din diferite state membre.

Acțiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Polonia/Comisia

(Cauza T-699/17)

(2017/C 412/54)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1442 a Comisiei din 31 iulie 2017 de stabilire a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru instalațiile de ardere de dimensiuni mari, în temeiul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului, notificată cu numărul C(2017) 5225;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 16 alineatele (4) și (5) TUE coroborat cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la TUE și la TFUE prin adoptarea deciziei atacate pe baza unor modalități greșite de calcul al majorității calificate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctele 10 și 13 coroborat cu anexa III la Directiva 2010/75/UE și cu Decizia de punere în aplicare 2012/119/UE, prin stabilirea nivelurilor de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile BAT-AEL pe baza unor date greșite și nereprezentative.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității [articolul 5 alineatul (4) TUE] coroborat cu articolul 191 alineatul (2) TFUE prin stabilirea unor niveluri de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile BAT-AEL prea ridicate care nu sunt adecvate și proporționale pentru realizarea beneficiilor și a scopurilor preconizate, precum și prin absența unei evaluări a impactului deciziei atacate.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatele (4) și (5) coroborat cu articolul 3 punctul 12 din Directiva 2010/75/UE și cu articolul 291 alineatul (2) TFUE prin depășirea competențelor de executare conferite Comisiei prin articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2010/75/UE, prin introducerea unei derogări de la aplicarea concluziilor privind BAT pe calea deciziei atacate iar nu pe calea unei modificări a Directivei 2010/75/UE.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (3) și (4) din Regulamentul 2011/182, pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări întrucât a fost făcută o modificare substanțială proiectului deciziei atacate în ziua în care comitetul prevăzut la articolul 75 din Directiva 2010/75/UE a votat proiectul menționat, fără să fi existat o discuție prealabilă cu privire la acest aspect.

Acțiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Hermann Biederlack/EUIPO (Feeling home)

(Cauza T-715/17)

(2017/C 412/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hermann Biederlack GmbH & Co. KG (Greven, Germania) (reprezentant: T. Seifried, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Feeling home” – cererea de înregistrare nr. 15 452 931

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 iunie 2017 în cauza R 252/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 octombrie 2017 – Germanwings/Comisia

(Cauza T-716/17)

(2017/C 412/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Germanwings GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: A. Martin-Ehlers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 29 iulie 2016 ⁽¹⁾ privind cazul SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Compensatie pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public (prestarea de servicii de interes public – SIEG), în special:
 - a articolului 1 alineatul (2) din aceasta, în măsura în care menționează Germanwings GmbH;
 - a articolului 2 alineatul (1) din aceasta, în măsura în care recuperarea pronunțată vizează Germanwings GmbH, și
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența elementelor unui ajutor de stat

Pârâta nu ar fi indicat și nici nu ar fi demonstrat că plata efectuată reclamantei constituie un ajutor de stat. Procedând astfel, pârâta s-ar fi îndepărtat în mod considerabil de la jurisprudență și de la propria practică decizională.

2. Al doilea motiv: chiar dacă ar exista un ajutor de stat, acesta nu afectează schimburile între statele membre și nu conduce la denaturarea concurenței.

Pârâta nu a motivat suficient că pretinsul ajutor ar afecta schimburile dintre statele membre și concurența. În subsidiar, reclamanta susține că ar exista un ajutor *de minimis* în sensul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1998/2006 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2017/1861 a Comisiei din 29 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – Compensatie pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public (SIEG) [notificată cu numărul C(2016) 4862] (JO 2017 L 268, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO 2006 L 379, p. 5, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 96).

Ordonanța Tribunalului din 16 octombrie 2017 – Falmouth University/Comisia

(Cauza T-227/17) ⁽¹⁾

(2017/C 412/57)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO